

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 7 PAZDZIERNIKA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Podług *Pocztę Północną*, datowanej z *Petersburga* dnia 27 września: Dla powinszowania N. Królowi Portugalskiemu i Brazylijskiemu, wstąpienia na tron, mianowany został nadzwyczajnym i pełnomocnym posłem, Rzeczywisty Kamerher *Balk-Polew*, który, dopełniwszy tego polecenia, zostanie przy tymże dworze posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym. Rzeczywisty Rada stanu, Baron *Nilolai*, mianowany posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym przy dworze Króla duńskiego.

Gdy Cesarz Jmć, będąc w *Tule*, d. 1 września zrana, odwiedzał fabrykę broni, podano Najjaśniejszemu Gościowi młotek, który przyjąwszy Monarcha, na pamiątkę własną ręką knł karabin i bagniet. — W temże mieście N. Pau Głowę mieskiego uderował brylantowym pierścieniem, a żonę jego fermoarem. — W *Kozielcu* Cesarz Jmć, miał na swój pobyt przeznaczony dom *Pani Galaganowej*, kons. dwor. Wyjeżdżając gospodynią uderował pięknym ametystowym fermoarem, brylantami osypanym. Tamże przeznaczył pensyą dla pewnego inwalida, który w bitwach rękę utracił, a niedawno pożarem domostwo jego całe w perzynę poszło. — Gdy Cesarz Jmć iechał gościńcem massalskim do *Rosławla* (z 3go na 4ty września), niespodzianie ukazała się piękna iluminacya, z transparentami, w bliskości stacyi *ponizowskiej*, przed domem kapitana *Zykowa*, który z całym domem wyszedł na spotkanie N. Pana z chlebem i solą. Zaproszony Monarcha raczył łaskawie dom jego bytnością Swoją zaszczyścić i po herbacie Sobie ofiarowanej, w dalszą udał się drogę.

Podług doniesien z *Jakućka*, tegoroczny w miesiącu lutym jarmark zamianowy z *Czuckczami*, w twierdzy *Ostrowney*, był dosyć korzystny i *Czuckcy* zostali z niego ukontentowani. Rossyanie mieli tytuń, tobakę, kotły żelazne, siekiery, noże, motyki, krzesiwa, dzwonki, wędzidła, łuki, i t. p. w ogóle na 27,800 rubli; od *Czuckczów* brali w zamianę lisy, kuny, piesaki białe i niebieskawe, bobry, wydry, rysie, zęby morsowe, skóry jelenie, i t. d. w ogóle wartości 31,600 rubli. Jarmark zaczął się d. 17 lutego i trwał do dnia 21go. *Czuckczów* prócz żon i dzieci przyjeżdżało 96.

W gazecie *Ruskiego Inwalida*, pod dniem 27 września z *Petersburga* czytamy: „Z pośpiechem donosimy czytelnikom naszym, że bryg woienny, *Fenix*, zostający pod dowództwem kapitana *Suszczowa*, który z 27 ludźmi gwardyi Cesarskiej do *Sztokolmu* był posyłany, szczęśliwie powrócił do *Kronsztadu* d. 22 września. We 4ch dniach do *Sztokolmu* przybył, a powrócił z tamtąd w 52 godzinach. Równie dowódca, iak oficerowie, żołnierze i maytki, nie mogą nasycić się wychwalaniem uczynionego dla nich przyjęcia przez Króla Szwedzkiego, Xiążęcia Następcy tronu i znakomitszych urzędników wyższych. Kapitan *Suszczow* mianowany kawalerem orderu *miecza*, i był zaszczycony odwiedzinami walecznego Xiążęcia Następcy tronu na brygu, którego budowa i urządzenie stały się przedmiotem powszechnego podziwiania. Każdy maytek otrzymał po 1 czer. zł., każdy żołnierz po 4 cz. zł., każdy podoficer po 8 cz. zł. Orozdanych medalach donieśliśmy w poprzednim numerze. Ciągłe w *Sztokolmie* dawano ucztę i niczego nie zaniedbano, coby mogło dowodzić przyjaźni i dobrego porozumienia między obydwoma panującymi dworami.”

Podług gazety senackiej, datowanej z *Petersburga* d. 23 września: „Cesarz Jegomość, przez rozkaz do Rządzącego Senatu pod dniem 24 sierpnia, na podanie Rady tajnego, Senatora *Sywersa*, na wakujące miejsca urzędników w gubernii wołyńskiej, mianował radcami głównego sądu, 1go departamentu, Sędziego Sądu powiatowego krzemienieckiego, radcę nadwornego *Rożańskiego*; 2go departamentu, sędziego sądu powiatowego żytomirskiego, radcę tytularnego, *Trypolskiego*; strapczymi gubernialnymi: spraw kryminalnych, członka kommissyi do wysledzenia różnych nadużyć w gubernii wołyńskiej, radcę tytularnego *Możarowskiego*; spraw skarbowych, strapczego powiatu łuckiego, radcę tytularnego, *Butowicza*.

Podług gazety ryzkiej, liczba okrętów w *Rydze* do dnia 30 września, przybyłych 865; wyszłych do d. 28 września 690.

Kurs petersburski: dukat hollenderski nowy, rubli 12 kopiejek 5. stary r. 11. Zmiana srebra 50g i 308 k. na rubla.

Kurs wileński na assyg. rub. srebr r. 4 k. 14. dukat r. 12 k. 1; imperyal r. 40 k. 75.

Lida, dnia 28 września (artykuł przysłany)

Obywatele Powiatu *Lidzkiego*, ujęci przystojnym, spokojnym i prawdziwie szlachetnym znaydowaniem się Półku *Kargopolskiego Dragoniego*, w czasie pobytu jego w *Lidzkim Powiecie*, postanowili uczcić tę przyjemną pamiątkę, i przy pożegnaniu dali bal, na który *JW. Hryniew*, Półkownik ze wszystkimi Sztaba i Ober Oficerami zaproszeni byli; przy tém grono *Dam*, i Obywateli składało liczną kompanię. Ustołu przy odgłosie muzyki, *JW. Marszałek Lidzki*, *Skinder*, z Obywatelami spełniali, nayprzód: zdrowie Najjaśniejszego Cesarza i Króla, potem całej Najjaśniejszej Jego Familii; na ostatek Półku *Kargopolskiego Dragoniego*; po czem kompania, powróciwszy do sali, prawie do dnia samego tańcami się bawiła.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego.

MY Z BOŻEY ŁASKI

ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyjski Król Polski.

Mając wzgląd na krótkość czasu, iaki teraz zabawić będziemy mogli w stolicy Naszego Królestwa Polskiego, tudzież na mnogość prac Naszych; nie chcąc oraz, ażeby w odbywaniu spraw administracyjnych nastąpić miała iakowa przerwa, przez odmianę w zwykłym onych pod niebytność Naszą prowadzeniu, Postanowiliśmy i postanowiamy:

Artykuł 1.

Namiestnik Nasz w Królestwie Polskiem będzie sprawował przez cały czas terażniejszego Naszego pobytu w temże Królestwie władzę, iaką onemuż aktem nominacyi z dnia dziewiętnastego listopada (1 grudnia) 1815 roku, na przypadki niebytności Naszey nadaliśmy, stosownie do ustawy konstytucyjney, do Statutow organicznych, i do Naszych postanowień szczególnych.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczone będzie, Namieśnikowi Naszemu polecamy.

Dan w *Warszawie* dnia 19go września (1 października) roku 1816.

(podpisano)

ALEXANDER.

Przez Cesarza i Króla: Minister Sekretarz Stanu
Ignacy Sobolewski.

Zgodno z oryginałem: Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Ignacy Sobolewski.

Zgodno z oryginałem: Radzca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady. (podpisano) Kosiński.

Wielki popis wojska składającego się z części gwardyi Cesarско-Rossyjskiej wszelkiej broni, z gwardyi Królewsko-Polskiej, pułków piechoty, jazdy i artylleryi Polskiej, który się odbył dnia 5go b.m. przy *Powązkach*, pod naczelnym dowództwem J.C. Mości Wielkiego Xięcia *Konstantego*, w obecności Najjaśniejszego Cesarza i Króla, wystawiał zachwycający widok oczóm licznie tam zebranych, a przybyłych pojazdami, konno i pieszo, oboiem płci i wszelkiego stanu mieszkańców *Warszawy*. Za przybyciem ukochanego Monarchy przed iedenastą z rana na pole popisu, i za przystąpieniem do obejrzenia przeszło dwudziestotysięcznego wojska, w 4ry linie uszykowanego, których dwie składała piechota, trzecią artyllerya, a czwartą jazda, witało Go one radośnemi okrzykami. Po obejrzeniu, ciągnęło wojsko brygadami przed Najjaśniejszym Panem, w najpiękniejszym porządku przy odgłosie muzyki pułków każdej brygady. Ukończył się popis po pierwszej z południa z największym ukontentowaniem Monarchy, które iak nayserderczniey wynurzył Najjaśniejszemu Bratu Szwemu, Wielkiemu Xięciu *Konstantemu*, iako temu, którego niezmordowanej pracy i usilnemu staraniu winno wojsko Polskie to wszystko, co tylko wojskowego zdobyć i zalecać może z porządku i piękney postawy. Tak Najjaśniejszy Cesarz, iako i Wielki Xiążę byli w mundurze Polskim.

Dnia 6, w niedzielę rano był Najjaśniejszy Pan na nabożeństwie w kaplicy zamkowej z J.C. Mością Wielkim Xięciem, otoczony Jenerałami i Officerami Rossyjskimi, po którym udał się na dziedziniec Saski, gdzie odbywała się parada zmiany straży. Stamtąd poszedł Najjaśniejszy Pan na mszę wojskową obrządku łacińskiego do kościoła PP. Wizytek, do którego wchodząc, był przyjętym od JWgo *Włodźwicz* Administratora dycezyi warszawskiej, będącego na czele duchowieństwa. Z kościoła powrócił Najjaśniejszy Pan do Zamku, gdzie JWżny Hrabia *Copo d'Istria*, Sekretarz Stanu Państwa Rossyjskiego do spraw zagranicznych, przedstawił Monarsze obecnych tu znakomitych cudzoziemców, a Marszałek dworu Królewskiego niektórych kraiovców. Objechał potem Najjaśniejszy Pan część stolicy, a powróciwszy, przyjął nader uprzejmie wezwanych łaskawie dnia tego do swego stołu Jenerałów i Officerów, których z pilnego pełnienia obowiązków ich służby pochwalił, i o swych dla nich względach zapewnił. Podczas stołu raczył dobrotliwy Monarcha spełnić toast, *Wojska Polskiego!* (Co za wysoki dla niego zaszczyt!); poczem J.C. Mość Wielki Xiążę, iako naczelną Wódz tegoż wojska, spełnił imieniem jego kielich z podziękowaniem Monarsze za ten dowód Naywyższej Jego łaski i szacunku dla żołnierza polskiego.

Wczoraj, dnia 7go rano, popisywała się przed Najjaśniejszym Panem pod *Powązkami* artyllerya konna i jazda z obrótami wojennymi, ich broni właściwemi, których dokładność i szybkość zjednały im znowu wysoką pochwałę Monarchy.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

PRUSSY

W. Xiążę *Mikołaj* przybył d. 5 t.m., wieczorem o godzinie 10tej do *Berlina*, i wysiadł w zamku królewskim. W towarzystwie Jego Cesarziewiczowskię Mości znajdują się Jenerał piechoty *Lambsdorff* i Radzca stanu *Savrasow*. Nazajutrz W. Xiążę Jmć był z odwiedzinami u Króla Jmci Pruskiego, a potem w towa-

rzystwie Xięcia następcy udał się do *Charlottenburga*, dla złożenia odwiedzin mieszkającym tam Xiężniczkom pruskim.

FRANCYA

(Z gaz. berl. i Korr. hamb.) Paryż, dnia 25 września. Nigdy jeszcze rady ministrów nie odbywały się tak często i nietrwały tak długo, jak teraz. Król zawsze się na nich znajduje.

Z jaką tęgością rząd nasz postępuje, dowodem tego jest następujący wyrok Królewski: „Ponieważ Wikont *Chateaubriand* w wydanym przez siebie dziele, podał w wątpliwosc wyrazy osobistey woli Naszey, w rozporządzeniu Naszém z dnia 5go września (względem rozwiązania Izby Deputowanych); przeto postanowiliśmy i stanowimy, co następuje: Wikont *Chateaubriand* od dnia dzisiejszego przestaje należeć do liczby Naszych Ministrów Stanu. Dan w pałacu *Tuyleryach*, dnia 20 września 1816.“

Nowe dzieło Pana *Chateaubriand* ma tytuł: *O monarchii konstytucyjney* (*De la Monarchie selon la Charte*), przez *Vikonta Chateaubriand*, Para Francyi, Ministra Stanu, z godłowym napisem: Król, Konstytucya i uczciwi ludzie. Na początku przemowy wyrażono: „Dawniey już, jedynie jako obywatel kraju, w ważniejszych okolicznościach, miałem za obowiązek, podnosić głos mój, do oyczyzny, czegoż dzisiaj czynić nie powinien? Jako Par i Minister stanu, nie mamże do spełnienia większych powinności? i czyliż to, co winien jestem Królowi Mojemu, nie powinno postępować w równi z dostojnością urzędu, którym mnie zaszczycił? Jako Par Francyi, winienem Francyi prawdę mówić, i uczynić to. Jako Minister stanu, winienem ją Królowi, i przełożę mu ją.“ — P. *Chateaubriand* wyraził w dziele tém: „Król nie tak myśli, jak się zdaje myśleć, w rozrządzeniu swoim, względem rozwiązania Izby Depntowanych.“

Podług *Monitora*. Kommissarze czterech mocarstw sprzymierzonych łącznie z wyznaczonymi Kommissarzami francuzkiemi dla sprawdzenia dotąd uskuteczniionych wypłat, zgromadzili się d. 7 t.mca. Na posiedzeniu tém znaleziono, że *Francya* uskuteczniła wszystkie opłaty, jakie do d. 31 lipca 1816 wnieść była powinna.

Xiążdz *Fleuriet*, który tu przybył z *Rzymu* z depeszami, tyczącemi się urzędów kościelnych, wyjechał napowrót. Dzieło to nie jest jeszcze zupełnie ukończone.

Niezawodnym znakiem, wyraża *Monitor* z d. 21 t.m., że się partya znajduje i działać usiłuje, jest tworzenie się towarzystw tajemnych. Niepokojni w ciemności szukają środków mocy, dla podkopania skrycie władzy prawey, na którą nieodważają się otwarcie powstawać. Ale, przeciw Królowi Francyi, i przeciw prawosci ustawy konstytucyjney, coż dokażać mogą tajemne związki i zamachy niektórych facyonistów? Niechayże się już nikt nie daje wciągać na ciemne zboczenia, któreby go daleko od tronu i oyczyzny odwiódlły. etc.

Proces przeciw byłemu adjutantowi korpusu inżynierów, *Monier*, i oskarżonemu razem z nim *Thomas*, rozstrzygniiony został. Ostatni uwolniony, a pierwszy skazany jest na śmierć. Ułożył on plan opanowania zdradą twierdzy *Vincennes*, a załogę, 500 ludzi wojska królewskiego, chciał zgładzić, zatruciem wody w studniach. Znaleziono też między jego papierami, napisaną własną jego ręką rotę przysięgi, która ułożoną była w lipcu 1815, i miała za cel, oswobodzenie Francyi od jarzma obcych etc. W ciągu śledzenia składał się wymówką, że zamach przeciw twierdzy *Vincennes* rzetelnie niczém inném nie był, tylko widokiem spekulacyi.

Dnia 16 t.m. w *Lille* zaszła powtórnie krwawa sprzeczka między officerami huzarów departamentu północnego, a officerami strzelców *wandeyskich*. Obie strony połączyły się przeciw nadchodzący do nich gwardyi narodowey i dobyły oręża. Rzecz ta ma być surowie roztrząsaną.

Żaden biskup, żaden marszałek, żaden xiążę, żaden par, nie został mianowany prezydentem w nowych zgromadzeniach obierczych. — Jenerał *Travot*,

którego uwieziono w zamku *Hamm*, cierpi pomieszenie umysłu.

Paryż dnia 25 września. Dnia 23, Marszałek Xięcia *Raguzy* (*Marmont*), miał prywatną audyencyą u Króla, zapewne z przyczyny kłótni, jaka się między nim i zastępcą prokuratora jeneralnego, *P. Agier*, zaszła.

Nakoniec stanął przed sądem *Leblanc*, służący Xięcia *Raguzy*, który słuchany bydz miał jako świadek w sprawie przeciw traktiernikowi *Lancelan*. Złożył on świadectwo choroby swojej, wydane od innych sług Xięcia *Raguzy*, które sąd przyjął. Wyznał on, co następuje: „Dnia 13go maja t. r. spotkałem się na ulicy *Argenteul* z *Lancelanem* i *Toursaint*; ostatni zapytał mnie: Gdzie idziesz Auguste? — Odpowiedziałem: Do zamku, miałem szczęście zostać przyjętym do liberyi. — Dostałeś się na służbę do Króla, przerwał z żywością *Lancelan*; powinienbyś nasypać jemu arszeniku do talerza i otruć go.... — Tu oskarżony przerwał świadkowi temi słowy: Przebrzydły potworo, jakże śmiesz wyrzec tak zbrodnicze słowo! — Prezydent zapytał świadka z przyzwoltą spokojnością, dla czego nie uwiadomił o tem natychmiast urzędnika policyi? *Leblanc* odpowiedział: iż uwiadomił o tem kuchmistrza *Héret*, ażeby ten policyi doniósł. — Tak on, jako i *Toursaint* słabo tylko dowodzili prawdy słów wyrzeczonych. *Leblanc* wyznał daley, że o moście *Lancelana* dom i kuchmistrzowi *Héret*, dla tego, iż tamten chciał mu przeszkodzić w dostaniu miejsca. Inni świadkowie dali najlepsze świadectwo za *Lancelanem*. Nakoniec głosowano, względem pytania: „Czyli *Lancelan* jest winnym i przekonanym, że d. 13 maja t. r. uczynił propozycyą, której nie przyjęto, względem targnienia się na życie Króla? — Sąd przysięgłych dał wyrok jednomyślny, że nie.

Mówią, że Król chciał kupić *Malmaison*, i że czyniono o to propozycyą Xięciu *Eugeniuszowi*; ale Xięcie oświadczył, że tego dziedzictwa po swej matce nie przeda.

P. Chateaubriand, d. 17 t. m., złożył sam Królowi exemplarz nowego dzieła swego, razem z pismem, w którym wyraził, iż sumnienie jego wymaga, ażeby dla zbawienia oyczynny dzieła tego nie ukrywał, i że wszelkie zarzuty przeciw głosowi temu są daremne. — Dzieło zostało skonfiskowane. U księgarza *Lenormant* opieczetowano 2000 exemplarzy.

Jenerał *Desaix* i pułkownik *Favre*, którzy od niejakiego czasu osadzeni byli w twierdzy *Fenestrelle*, na rozkaz Króla Sardyńskiego, uwolnieni zostali. — *P. Simon*, którego rząd Niderlandzki wydał rządowi francuzkiemu, uznany został za niewinnego przez sąd specjalny w *Metz*.

Temi dniami przedstawioną była Królowi bohaterka *Wandei*, *Renée Bordereau*. Król przyjął najlaskawiey znamienitą osobę, okrytą taką liczbą ran chwalebnych.

ANGLIA

(Z *Korr. hambur.*) Londyn d. 27 września. Lord, *Exmouth*, mianowany jest wikońtem; kontr-admirał, *Milne*, kommandorem orderu łaziennego; kapitan *Ekins*, *Aylmer*, *Wyse*, *Maitland*, *Patterson* i *Coode*, kawalerami tegeż orderu.

Żadnéj już nie ma tajemnicy, że Xiężna *Karolina* znajduje się w stanie spełnienia nadziei narodu.

P. Grimes, sekretarz lorda *Exmouth*, raniony został w bitwie d. 27go. Okręt *Queen-Charlotte* przez 6 godzin, z obu stron ciągle strzelał; już prawie użył ostatnich ładunków, kiedy się uyrzał złączonym z innym okrętem. Lord *Exmouth* raniony w szczękę przez odlatującą trzaskę. Kontr-admirał, *Milne*, z autentycznymi depeszami o zwycięztwie algierskiem, na fregacie, *Leander*, wysłany dla wiatrów przeciwnych jeszcze do Londynu nie przybył. — Król Francuzki pisać miał do lorda *Exmouth* z powinszowaniem odniesionego zwycięztwa.

O stanie rzeczy w Ameryce-Południowej z gazety *Yorkskiej* pod 22 sierpnia, umieszcily gazety londyńskie następujące doniesienie: „Kapitan *Bowers*, do-

wódzca kutra *Bolina*, po 17 dniach żeglugi z *Porto-Cavallo* tu przybył, i donosi, że jenerał *Bolívar* dnia 5go lipca wylądował w *Ocumares*, małym porcie, o mil 15 od *Porto-Cavallo*, z małym swym wojskiem patryotów, po większej części z *Negrów* wyspy *St. Domingo* złożonem, i do *Caraccas* ciągnął; w drodze tej spotkał się z wojskiem królewskim jenerała *Móralles*, który wojsko jego zniósł prawie zupełnie. *Bolívar* ucieczką się ratował. Wszystkie swoje powozy i amunicyą nieprzyjacielowi zostawił, a sam z małą liczbą przywiązanych do siebie uniósł się na flotyllę. I o wódzca tej flotylli w *Ocumares*, *Biron*, nie chciał wychodzić pod żagle dla niedostatku zapasów żywności. Z tej przyczyny ludzi na ląd wysadzono, a tyle tylko zatrzymano, ile rzeczywiście potrzeba było do osadzenia flotylli. Wyszadzeni na ląd zostali porznięci przez wściekłość zgromadzonego motłochu: flotylla z jenerałem *Bolíwarem* popłynęła do wyspy *Buyenaires*. Z ciężkością mu przyydzie raz jeszcze ukazać się na polu.

Angielski okręt, *St. Antonio*, który niedawno przez kapra trypolitańskiego zabrany i do *Trypolu* był zaprowadzony, za odebraniem wiadomości o losie *Algierczyków*, natychmiast uwolniony został. — Bryg hiszpański, który z *Afryki* z niewolnikami murzynami do *Porto-Ricco* przybył, zapewnia, że od niejakiego czasu, około brzegów *Afryki* daje się postrzegać wiele okrętów wojennych angielskich, które już 25 okrętów, powiększej części hiszpańskich, do *Havanah* należących, zabrały, w tym właśnie czasie, kiedy nabierały niewolników.

Znajomy *Real*, dawniey prefekt policyi paryzkiej i ex-senator, z familią swoją do *Nowego-Jorku* przybył. — Korsarze algierscy, na morzu jeszcze będący, połączyć się starali. — We *Francyi* mają teraz krążyć fałszywe assygnaty banku angielskiego.

Na zgromadzeniu obywateli miasta Londynu uchwalono, podać Xięciu Rejentowi poselstwo, z powinszowaniem algierskiego zwycięztwa; a dla lorda *Exmouth*, oficerów i żołnierzy tej wyprawy, podziękowanie; prócz tego dla obodwóch admirałów, lorda *Exmouth* i *Milne*, prawo obywatelstwa miasta Londynu i złotą szpadę, z których przeznaczona dla lorda *Exmouth* 200 gwinéy, a dla kontr-admirała *Milne*, 100 gwinéy ma kosztować. — Kapitan *Brisbane*, który pierwszy depesze lorda *Exmouth* przywiózł do Londynu, przez Xiężę Rejenta na rycerza jest passowany. — Pogłoska, że lord *Exmouth*, powracając do Anglii, *Ceutę* osadził, jest bardzo niepewna. — Powszechnie mówią, że bateriami algierskimi francuzcy inżynierowie kierowali. — W *Calais* aresztowano dyrektora i kontrollera poczty. — W *Pondichery* zabito tygrysa, który wbiegł do samego miasta.

Przyszły tu depesze lorda *Exmouth*, datowane d. 3go września, w których donosi o podpisaniu traktatu pokoju z Algierem, na warunkach już wiadomych. Wymiana traktatów i ratyfikacya nastąpiła d. 2go września. *Dey* długo niechciał wydać dwóch Hiszpanów w niewoli będących, kładąc za przyczynę, iż się kryminalnych występków dopuścili. Ale nakoniec wydać ich musiał. — Poróżnienia między Ameryką i Neapolem niezo stały jeszcze ułatwione, gdyż żądania Amerykanów podane zostały do rozstrzygnięcia wysokich Mocarstw Kongresu Wiedeńskiego. — W *Deptford* spuszczone nowy okręt liniowy 30 działowy, który zastępuje dawniejszy okręt tegoż imienia, w dzień Bożego Narodzenia 1811 około *Texel* z całą osadą rozbity. — W chwili, kiedy lord *Exmouth* przed Algierem stanął, fregata francuzka przyszła do portu, zarzuciła kotwicę i depesze do Algieru posłała; zaraz potem napowrót odpłynęła, nieofiarując lordowi *Exmouth* pomocy, ani też miała o to wezwania. Wiadomo, że Francya jest w pokoju z Algierem. — Konsulat Angielski w *Kadyxie* pod 3 września obwiescił, że bryg Angielski *Lady Warren*, z *Buenos Ayres* przybyły, przez Ka-

pra Hiszpańskiego *Leferaz* zabrany i zaprowadzony został. Przełożenia konsulatu Angielskiego, o uwolnienie tego statku, zostały bez skutku. — W ostatnim tygodniu uczyniono w *Portsmouth* uwagę nad okolicznością, od lat 25 niewidzianą, to jest: iż żadnego okrętu wojennego na kotwicy tam nie było. — Od niejakiego czasu bardzo wiele gotowych pieniędzy przychodzi z łądu do Anglii, tak, że na każdy tydzień równo kładź można milion funtów szterlingów. — Okoliczności poselstwa Króla Niderlandzkiego, względem ograniczenia wolności druku, gazety nasze przypominają notę Lorda *Liverpool*, w której on wyraził: „Iż J. K. Mość, na przełożenie obcey władzy zgoła, na nic niezezwoili, ani może zezwolić, cobykolwiek wolność druku w *Brytonii Wielkiej*, przez Konstytucyą znęconą, w wątpliwość podawać mogło.“ — Lord *Exmouth* 3go lub 4go t. m. miał napowrót do Anglii wypłynąć. — Wiadomości z Ameryki o tegorocznym zniwie są bardzo niepomyślne: zimne lato przeszkoda było dóyrzeniu zbóża. — Kapry południowe amerykańskie około wysp kanaryjskich zabrały ośm okrętów Hiszpańskich; jednego z nich ładunek na pułtora milijona piastrow szacują.

(Z gaz. berl.) Londyn dnia 20 września. Dnia 18go, Xiążę Rejent dawał audencyą posłom Rosyjskiemu, Francuzkiemu, Niderlandzkiemu, Sardyńskiemu i Wirtemberskiemu. Wczora byli u Xiącia Rejenta Xiążęta *Tork* i *Kumberland*, takż Ministrowie *Bathurst* i *Castlereagh*. — Szeryfowie Londynu zapytywali wczora ministra spraw wewnętrznych, Lorda *Sidmouth*; czy Xiążę Rejent przyymie prośbę zgromadzenia *Elly*. Minister oświadczył, że prośba ta zwyczajną drogą przyysdz powinna.

Powszechnie utrzymują, że Lord *Exmouth* powróci do Anglii bez dalszych przedsięwzięć na morzu śródziemnem. Spodziewają się teraz, że po tak świetnym zwycięztwie, pierwszy Lord Admiralityi osobiście go przyymować będzie.

Lord Kanclerz od Kommissyi każdego bankructwa pobiera 1 f. s. i 2 szyl. Wyliczono, że terazniejszy Lord Kanclerz zbierze z tego źródła 40,000 f. s. — Towarzystwo biblijne brigitonskie miało d. 12 t. m. posiedzenie, na którym było 600 osób, a to 100 mężczyzn i 500 dam.

A U S T R Y A

Korrespondent hamburski donosi z Austrii pod 21 września: „Niepewną jest pogłoska, że Jenerałowie *Savary* i *Lallemand* z Turcyi do Węgier przybyli. — Taż gazeta pod 21szym wrześniem wyraża: uroczyste oddanie Xiężniczki bawarskiej Karoliny przyszlęmu iey małżonkowi, Monarsze naszemu, nastąpi w *Braunau*; a w kilka dni po tem odprawi się wjazd iey uroczysty do Wiednia

W Ł O C H Y.

Korrespondent hamburski donosi ze Włoch pod 18 września: „Trzy okręty amerykańskie, które się jeszcze w posiadaniu rządu neapolitańskiego znajdowały, zostały wydane Posłowi amerykańskiemu *P. Pinkney* — Zgoła się nie potwierdza wiadomość, że Dey algierski przez tajemny artykuł zmuszony został do wydania wszystkich skarbow swoich Anglikom — Do niepewnych należy pogłoska, że na morzu adryatyckim ukazała się flota turecka z 15tu okrętów liniowych.

Marszałek Porucznik austriacki Hrabia *Nugent* ma wyjechać z *Neapolu* do Kalabryi. Tak w publi-

czności, iak i u dworu pokazuje się on zawsze w mundurze neapolitańskim.

Donoszą z *Genui* pod dniem 9tym b. mca, iż Dey algierski wielu swoim poddanym, o zdradę obwinionym, sam własną ręką głowy poucinał. Niektóre oddziały Turkow miały zaniedbać swej powinności, a naczelnicy ich schronili się w góry przed zemstą Pana swego. Dey tak jest dumny, iak i przedtém, i niemniej nienawidzi Anglików, iak dawniej. Lud kocha go nadzwyczajnie — Lord *Exmouth* odpłynął z flotą, ale niewiadomo dokąd; wymieniaią *Korfu*, iako miejsce połączenia się wszystkich okrętów angielskich, na śródziemnym morzu krążących.

Trybunał Sty w Bononii kazał skonfiskować wszystkie exemplarze pisma pod napisem: *O prawie udzielonem Królóm od Boga*, a wydawcę iego, Franciszkaną z *Parmy*, nazwiskiem *Franciszka Bertoli*, wezwano do *Rzymu*.

Starożytności wykopywane w *Pompeia* stają się coraz pożyteczniejszemi dla nauk wyzwolonych. Znalezione niedawno obok odkrytey świątyni, sztukę marmurową, która do rozwiązania wielkich wątpliwości uczonych, tyczących się miary starożytnej, posłużyć może. Pan *Arbiti* wyda niebawnie pismo o tem ważnem odkryciu.

O G Ł O S Z E N I A.

1. Towarzystwo Dobroczynności powiatu Nowogrodzkiego, które z samych tylko miłosiernych składek Dom Dobroczynny w mieście Nowogrodka utrzymując, w nim kilkadziesiąt osób prawdziwą nędzą, kalectwem i sieroctwem dotkniętych, żywi i dostatecznie opatruje, otrzymało w niedawnym czasie dzieło pod tytułem: *Uwagi do Komitetu kredytorów Radziwiłłowskich*, pracowitym piórem napisane, i na fundusz ubogich Domu Dobroczynnego Nowogrodzkiego, wydrukowane, którego dzieła blisko tysiąca exemplarzy mając do rozsprzedania, cenę exemplarza na papierze pocztowym złt. 4, a na wodnym złt. 5 postanowiwszy, tak celem uskutecznienia rychlejszey sprzedaży, jako dla łatwiejszego każdemu z interessowanych osób kupna tego tak światłego, i pożytecznego dzieła, wezwano Towarzystwo ku pomocy sobie xięży Bernardynów, jako Zakonników na miłości bliźniego zasadę swoje mających z prośbą troskliwego zajęcia się rychłą wyprzedazą, i tak do XX. Bernardynów Wileńskich exemplarzy 200; do Grodzieńskich exemplarzy 100, do Słonimskich exemplarzy 60, do Mińskich exemplarzy 100, do Nieswiskich, którzy i Sluckim udziela exemplarzy 140 rozesławszy, resztę exemplarzy 394 ku wyprzedaniu w teyże samey cenie pod wiedzą Sekretarza swojego w mieście Nowogrodka zostawiło; o czém Przezacną Publiczność przez Gazetę Kuryera Litewskiego toż Towarzystwo ma honor uwiadomić. Działo się 1816 Septembra 25 dnia. Nowogrodek.

Zgodno z protokołem: Antoni Szpichalski Sekr. Tow.

1. Niżej na podpisie wyrażony, za zgodzeniem się WWJPP. Exdywizorskich Sędziów wyznaczonych w massie konkursowej zmarłego WJPana Justyna Anferowicza Sędziego Staroduboskiego, wydał, iako kredytor obwieszczenie w dniu 19 mca zbra, i że za niedziel sześć od daty podanego obwieszczenia, takowy zjazd nieuchybnie nastąpi, wszystkich do tey massy kredytorów należnych po trzykrotnie przez gazetę Kuryera Litewskiego uwiadomić postanowił, i dopełnia — Wojciech Hurtowicz, b. Exakt. Ptu Wilk.

WILNO DNIA 7 PAZDZIERNIKA 1816 ROKU.

Stosownie do nowego urządzenia biegu poczt, wydawanie gazety Kurjera Litewskiego będzie, każdego tygodnia we wtorek i piątek, o godzinie, jak dotąd, 3ciej z południa, i następujący Nr 82gi wyjdzie już we wtorek, dnia 10 t.m. Przemiana ta jest dogodniejszą dla Publiczności: gdyż z układu dni pocztowych wypada, że wiadomości znacznie wcześniej wychodzić będą; dla prenumeratorów zaś przez pocztę odbierających, na wszystkie strony Państwa już po dwa razy co tydzień gazeta rozsyłana będzie.

Gazeta Kurjera Litewskiego i na rok następny w zwyczajnym formacie wychodzić będzie. Cena prenumeraty zwyczajna, w Wilnie bez przesyłania pocztą na rok srebrem rubli 9; z przesyłaniem do wszystkich miejsc wewnątrz Państwa, na rok srebrem rubli 14. — Przyjmuje się prenumerata w Wilnie w Expedycyi Gazetney Litewskiego Pocztamtu i w Redakcyi gazety. W innych zaś gubernijach we wszystkich Kantorach i Expedycyach pocztowych. Przyjmuje się prenumerata tylko rocznie i półrocznie, a na miejscu i kwartalowie. — Chcących odbierać tę gazetę przez pocztę, uprasza się o wcześniej zapisane prenumeraty, ażeby Redakcyja mogła ograniczyć liczbę wybijać się mających exemplarzy, dla zupełnego wszystkiemu Prenumeratom rozesłania. Razem też uprasza się o wyraźne zapisywanie imion i urzędów prenumeratorów, oraz miejsc, przez które i do których się ma przysyłać gazeta.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE

TURCJA

Korrespondent hamburski donosi z Konstantynopola pod 24 sierpnia: „Generał *Lillemond* udał się ze *Smurny* do *Egiptu*; zapewne i dotychczasowy towarzyszył jego podróży, *Savary*, tamże pośpieszy. Wreszcie kraj ten zdaje się być miejscem zbierania się wielkiej liczby wygnanych Francuzów. Dwaj sztabowi oficerowie, z liczby przywiązanych do *Boń partego*, przyjeżdżają za ministrów do służby tamiecznego Baszy.

AMERYKA

(Z gaz. *Ruski Inw.*) Duch buntu pomiędzy *Negrami* codziennie się rozszerza. Jeżeli sędziemy z wiadomości, otrzymanych z *Karoliny-Południowej*, już panowanie *Europejczyków* w nowym świecie zbliża się do końca. Kraje, w których oni mogą mieć jeszcze nadzieję dłuższego panowania, bardzo są nieznaczające. *Europejczycy* obudzili w *Amerikanach* ducha, którego zupełne rozwinięcie wielkimi wstrząśnieniami grozi całej *Europie*.

RÓZMAITE WIADOMOŚCI.

(Z gaz. *Ruski Inw.*) Podług doniesienia jednej z gazet angielskich, generał porucznik *Lillemond*, który z wielą officerami francuzkimi w służbie algierskiej zostawał, utracił szereg od pokonienia jednej haubicznej granaty.

Hrabia *Moden*, który towarzyszył w podróży W. X. Jeymoci Rosssyjskiej, Małżonce Następcy tronu Niderlandzkiego, przybył do *Paryża*. — Hrabia *Tolstoy*, W. Marszałek dworu Cesarza Jmci Rossyjskiego, z *Berlina* do *Karlsbadu* wyjechał.

(Z gaz. *petersb. le Cons. Impar.*) *Grecya*, ta klasyczna ziemia umiejętności i sztuk, od niejakiego czasu czyni usiłowania około odzyskania w niejakię części pięknego dziedzictwa, które jej wydarte zostało, a którego narody zachodu drogę zachowały szematki. Powstają i do wyższego coraz udoskonalenia przychodzą szkoły, założone w różnych stronach tego kraju, niegdyś tak kwitnącego. Szkoła w *Melies* (miasteczko w bliskości *Góry Pelium*, niedaleko *Zagora*, *Sagari*) fundowana przez archimandrytę *Gazy*, jest na stopniu kolegium, w którym uczą *Ewangelię*, *filozofii Sokratesa*

dawnego i nowego języka greckiego, tudzież języków niemieckiego, francuzkiego i włoskiego, nauk potrzebnych dla duchowych, dla profesorów, rolników i handlujących: założona jest około roku 1770 i posiada już bibliotekę, 8.000 woluminów mającą. W *Chio* jest szkoła, w której administratorów liczbie jest znany w *Europie* doktor *Corray*. W *Tassy* jest gimnazjum, w którym, prócz innych umiejętności, uczą matematyki: szkoła ta jest bardzo liczna. W *Atenach* piękna i kwitnąca jest szkoła, wskrzeszona za staraniem doktora *Rhasis*. Oprócz towarzystwa *Filomuzów*, mającego za cel: staranie o środki potrzebne do rozkrzewienia nauk w *Grecji*, wydawanie dzieł klasycznych, pomaganie ubogim uczniom, i wyszukiwanie zabytków starożytności, jeszcze superyorowie klasztorów atenskich ogłosili subskrybcją na założenie katedry filozofii. W *Konstantynopolu*, *Smirnie*, *Bucarescie*, i w *Cydonii*, są wielkie kollegia, w których uczą literatury i filozofii; w wielu nakoniec miasteczkach *Grecyi*, są szkoły niższe, w których wykładają dawnych pisarzy greckich.

Jeden z chemików londyńskich wynalazł lekarstwo na niestrawność, które sprzedaje w małych flaszeczkach po 4 i 7 szylingów. Jak tylko uwiadomił przez gazety o swoim wynalazku, sklep jego ciągle napelniony jest kupującymi; a od dnia 16go lipca sprzedał 5.000 flaszeczek.

(z gaz. *ryzk. Zuech.*) Cesarz Austriacki wyniósł *Ilirya* na stopień królestwa. Mówią, że to królestwo dla Arcy-Xiężny, *Maryi Ludwiki*, jest przeznaczone. Ale to bardzo niepewna pogłoska. Historja religii Chrystusa Pana, przez *Stolberg*a napisana, Papież na język włoski przełożył kazał.

Paryżskie gazety utrzymują, że zwycięstwo algierskie jest kupione, i dodają, że *Dej* podeyranym o to własną ręką głowy poucinał.

Kwatery wojska pruskiego odmienione być mają. Plan do tego Król własną ręką wypracował.

Zielony Karzeł stał się coraz zawziętszym. Jeden z jego numerów jest wyraźnem wezwaniem do zrzucenia *Eurbonów*.

Szwecya ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki weszła w przymierze handlowe, które minister stanu Hrabia *Engeström* i Rada stanu Hrabia *Mörner*, d. 5 t. m., z pełnomocnikiem amerykańskim *R.*

Russel w Sztokholmie podpisali. Pełnomocnik ten udał się potem do Kopenhagi, dla zawarcia podobnego traktatu. Robi się także traktat handlowy z Prusami i Danią.

Sławny Astronom, Schröter, zmarł w Lilienthal, mając lat 72. Był rodem z Erfurtu.

Xiążę Następca tronu Szwedzkiego za powrotem do Sztokholmu szczególniejszą okazuje przychyłność dla nauk.

Znaiomy radca dworu, Jung-Stillling, był niedawno u jednego dworu niemieckiego przypuszczony na audyencyą przed samym obiadem; gdy oznajmiono do stołu, dwór się oddalił, a staruszek, iak stał, zostawiono; zasmucony starzec, na zapytanie o takim z sobą zdarzeniu, otrzymał w odpowiedzi: ponieważ on nie jest słachcicem, dla tego do siadania u stołu dworu zdolnym nie jest.

Nasłonecu coraz więcej plam postrzegać zaczyna — Kiedy Lord Exmouth przed Algier przyszedł, znalazł flotę amerykańską, która 14tą dniami pierwej tamże stanęła. Ale oświadczył, że iey pomocy nie potrzebuie.

Wiadomości Gospodarskie.

Blisko dwa lata temu, jak Pan Lee Anglik dostał patent za swoy wynalazek wyrabiania lnu i konopi, do którego nie używa moczuty. Na ten koniec założył rękodzielnie tych materiałów swoim sposobem wyrabianych w Old-Bow, nad rzeką Lea, blisko Londynu (*). Można tam widzieć ciąg tych działań i onych wypadki. Uważam wynalazek Pana Lee, jako jedno z udoskonalen nawniejszych, które kiedykolwiek otrzymały rękodzielnie płócien, i przewiduję, że sprawi całkowitą odmianę w processie blechu. Jedyny sposób, którego do tychczas używano, ażeby włókno lnu i konopi pozbawić łodygi drewny, był ten, iż zatapiano te rośliny do wody, i trzymało w niej aż do fermentacyi zgnięy: wystawiano potem przez czas niejaki na słońce, a gdy części drewna stały się kruche, oddzielano je narescie w tarli bardzo dobrze znajomey i opisania niepotrzebujący. Ale przez ten proces włókno się osłabia, część onego znaczna w stratę idzie i len nabywa koloru żółto-zielonawego, którego mu odjąć niemożna, tylko przez process blechu kosztowny i wiele czasu zabierający.

Pan Lee nie zamacza lnu i nie rozściela go na murawie; lecz zebrany zwyczajnie, gdy już dojrzeje, kładzie między dwie sztuki drzewa żłobkowe i wyłożone żelazem: spodnia sztuka jest przytwierdzona, wierzchnia zaś obraca się na zawiasach i bije zwolna po lnie: wypukłości górne wpadają doskonale w dolne żłobki. Przez inny mechanizm, temu podobny, oczyszcza się len zupełnie z istoty drewny i otrzymuje się czyste włókno, które następnie ciągnięte na gremplach rzadszych i gęstszych, robi się coraz cieńsze i doprowadza się do stopnia, jakiego użytek wymaga.

Proces ten wiele przynosi korzyści i uwalnia bowiem od wszelkiej manipulacyi zamaczania lnu i rozścielania na sliaszczu, przezeń większa ilość otrzymuje się włókna, które przytęm jest mocniejszy i łatwiej się rozdzielać, tak dalece, iż po pierwszym wyrobieniu, jest z czego wybrać do

przędziwa na korony. Oprócz tego jest główna korzyść, że konopie i len tak przygotowane biela się prostym obmyciem w czystey wodzie: bo istota kolorująca nie będąc jeszcze mocno z włóknem złączona, łatwo się rozpuszcza i woda ją z sobą unosi. Proces kładzenia lnu do moczuty, sprawuje właśnie ściśły związek istoty kolorującej z włóknem, i bielenie następne tak potrzebnem robi. Nowy tedy sposób Pana Lee, przez który włókno lniane i konopne w większey obfitosci, miększe i delikatniejsze otrzymuje się, korzystniejszy jest od pospolitego, i blech zwyczajny niepotrzebnym robi; w połączeniu więc tych korzyści, każdy uzna oczywiste udoskonalenie. (Odkrycia nowe i użyteczne w rodzaju rolniczym gdzieindziej zrobione, zasługują, aby w naszym kraju do wiadomości podane były. Takim jest wynalazek Pana Lee, tu opisany. Nowy jego proces chodzenia koło lnu, bardzo przydatny w Litwie być może, zwłaszcza w powiatach uprawę lnu głównie trudniących się. Oszczędziłby robotnika w wielkiej ilości do wyrobku potrzebnego w tym czasie, gdy i inne prace rolnicze dużo rąk wymagają, a dla lnu zaniedbywane być muszą, i razem cały process lniany przyspieszył, i do obrotu handlowego przyspieszał. Wypada teraz go doświadczyć, a właściciele ziemi, których ten wynalazek obchodzi, niech raczą wypadki robionych doświadczeń udzielać publiczności. Gdyby kto z możniejszych i oświeconych naszych ziomków odzalał kosztu i starań na przeprowadzenie tego wynalazku do naszej Litwy, przez własne doświadczenia, czy przez dojechanie do Pana Lee, czy przez dostanie kogo od siebie, albo przez pismienne zniesienie się, taki jedną z największych uczyniłby dla tutejszego kraju przysługę, i zyskałby nie wygaśną w sercach obywatelskich wdzięczność. (z Dziśn. Wileń. Nr. 20.)

Wiadomość o cenie produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe					
		miesiąca września					
		24. 26. 29.					
		CENA					
		na assygnaty					
		rub.	kop.	rub.	kop.	rub.	kop.
Beczka litewska mająca garcy litewskich 144.	Zyta suchego	50	—	—	—	—	—
	— surowego	48	—	—	—	48	—
	Pszenicy ozimey	—	—	—	—	—	—
	— — jaréy	—	—	—	—	—	—
	Jęczmienia	29	—	—	—	29	—
	Owsa	21	—	—	—	21	—
	Gryki	—	—	—	—	—	—
	Grochu	—	—	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych	50	70	57	70	57	70
	— owsianych	87	90	87	90	87	90
Pud rosyjski.	— gryczannych	80	64	80	64	80	64
	Łoju surowego	12	—	12	—	12	—
	— topionego	18	—	18	—	18	—
	Miodu z woskiem	25	—	25	—	28	—
	Wosku	50	—	50	—	50	—
	Świec woskowych białych	98	—	98	—	98	—
	— — — żółtych	75	—	75	—	75	—
	— łojowych przywożn.	22	—	22	—	22	—
	— — — tu robion.	19	—	19	—	19	—
	Siana murożnego	—	95	—	95	—	95
Od 1go do 8go października.	Faska masła 6 garcowa	21	—	21	—	21	—
	Piwa krajow. beczka 40 garco.	13	80	13	80	13	80
	— dubeltowego	24	60	24	60	24	60
	Chleba razowego 1/4 funt	—	—	—	—	—	7
	— średniego	—	—	—	—	—	10
	— pytlowego przedn.	—	—	—	—	—	20
		Mięsa funt 1	—	—	—	—	15
		Wódki garniec	—	—	—	2	58

(*) Len tym sposobem wyrobiony podobny jest do białego jedwabiu. Probki wzięte od samego Pana Lee w Londynie przysłał P. Józef Hrabia Sierakowski do Wileń, i tu je widzieć można w gabinecie czytania przy bibliotece uniwersyteckiej.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Я .

1. На основані повеленія артиллерійскаго департамента Военнаго Министерства, Командиръ Виленскаго арсенала Полковникъ Бушневъ, възвавши желающихъ, на поставку въ сей арсеналъ наисправленіе артиллеріи дубовыхъ лесовъ: какъ по брусевъ, кряжей, досокъ и мелкаго, о количествѣ коихъ, въ обростѣ, ширѣ, толщинѣ и длинѣ. объявлено буденъ при торгахъ и кандиціяхъ съ заключеніемъ контрактовъ. — Равно и на покупку назначенаго изъ сего арсенала железа въ продажу разнаго Лому С. только весомъ олаженъ, ко цене прироста за рубль, объявиши. Желающіеже поставили леса для объявленія согласи и распоряженіи взаго повеленіи и доставленіи могутъ прибывать къ нему въ арсеналъ въ шестин сего октябріа будущихъ ноябріа и декабря мѣсяцовъ во всякое время — Покупщики же железа ежедневно пополуночи въ то, а по полудни въ 3 часа, пока продажа железа производится буденъ.

1. Na mocy rozkazu artyllerycznego Departamentu ministerium woyskowego, Dowódzca wileńskiego arsenału, pólkownik Buszjew, wzywa zyczących sobie podjąć się dostarczenia do tegoż arsenału, potrzebnego na reparacye artyleryczne drzewa dębowego, jako to: brusow, belek, descek, i różnego drobniejszego, o którego ilości, dobroci, mierze grubości i długości, oświadczone będzie przy licytacji i w warunkach przy stanowieniu kontraktu. Również o cenie przeznaczonem do sprzedania, z tegoż arsenału, różnego połamanego żelaza, ile się podług wagi znajdzie, oświadczy się przy samej sprzedaży. Zyczący dostarczać drzewa dla dowiedzenia się o ugodzie i rozporządzeniu względem przygotowania i dostawy mogą do niego przybywać do arsenału w przeciągu teraźniejszego miesiąca oktobra i następnych nowembra i decembra w każdym czasie. Chcący za kupić żelazo codzień o godzinie 10 zrana, i o trzeciej z południa aż do ukończenia sprzedaży.

2 Rada Szlachetna Imperatorskiego miasta Rygi, sądownie postanowionym Kuratorom masy konkursowej kupca tutejszego i Polakiego, Nadwornego Konzyliarza Albrechta Muzela, pozwoiliwszy Proclama ad Concursum creditorum, dla wyexpedyowania takowego Proclama do szlachetnego Sądu Woytowskiego odesłała.

Zapozysiają się więc, wszyscy kredytorowie wspomnianego Albrechta Muzela do zwyż wyrażonego Szlachetnego Sądu Woytowskiego, takim sposobem; iżby od dnia publicznego wywieszenia niniejszego Proklamatu, w przeciągu sześciu miesięcy, a najpóźniej, aż do dnia 19go lutego 1817 roku na piśmie z wszelkimi ich długami, i pretensjami, z jakiego bądźkolwiek źródła wynikającymi zgłosili się do Szlachetnego Sądu Woytowskiego, oraz w tymże Sądzie, dowody pretensyi swoich złożyć raczyli, z tym atoli iednak warunkiem, iż po upłynieniu takowego terminu preclusionis, żaden kredytor dalej słuchanym niebędzie, owszem każdy, który pretensyi swych nie zameldował; z onemi odsądzonym zostanie.

Ci, którzy od wspólnego dłużnika fanty w zastawie mają pod utratą Prawa swego takowe złożyć powinni — A ci, którzy do niniejszej masy Konkursowej dłużni są, pod karą prawa, w Sądzie niniejszym do w zwyż wyrażonego terminu zgłosić się obowiązani zostaną. Publikowane w Sądzie Woytowskim miasta Rygi, dnia 19go Augusta 1816 Ad Mandatum C. Hollander. Jud. Preto. Imp. Civ. Rig. Sekretar.

2 Wenn bey einen Wohl. Edl. Rathe der Kayserlichen Stadt Riga, die gerichtlich constituirten Curatoren der Concurs Masse, des hiesigen Kaufmanns und polnischen Hofraths Albrecht Mayschel, um ein Proclama ad concursum creditorum besagtem gerichte das nachgesucht, ihrem Gesuche auch deferiret und selbige zum Erhalt der Aufertigung solchern proclamatis, an eine Edl. Vogteyl. Gericht verwiesen worden; Als werden von ein Edl. Vogteyl. Gerichts alle und jede, welche an besagten Gemein schuldner Albrecht Mayschel, exquoquoque capite seu jure solche auch herrühren möchten, Ansprüche zu haben vermeinen, hiemitelst aufgefordert sich a datto dieses afi-

girten Proclamatis, innerhalb sechs Mohnate spätestens bis zum 19 Februarii 1817 bey diesen Edl. Vogteyl. Gerichte schriftlich zu melden, und ihre fundamenta crediti unter der Verwarnung zu exhibiren, das nach Ablauf dieser Preclusionfrist niemand weiter gehet, sonderu alle und jede, welche sich in termino nicht gemeldet auf immer mit ihren etwannigen Anprühen oder Forderungen precludirt sein sollen. So wie auch diejenigen welchen zu Sicherheit ihrer Forderungen Kastenfundir ver schriben Worden bey Verlust ihres Kastenfundrechts and diejenigen welche dem Gemein schuldner verschuldet bey Vermeidung gesetzlicher Strafe sich gleichfalls bey diesem Foro concursus in termino praefixo zu melden angewiesen werden. Publicatum Riga Vogtischen Gericht den 19 August 1816 Ad mandatum C. Hollander. Jud. Preto. Imp. Civ. Rigens. Sekretar.

2. Johan i Regina Geyslerowie małżon. Obyw. Wileń. za Prawem wieczysto zrzecznym przedaznym w roku teraźniejszym 1816 se. tembra 6 dnia sprawionym Eor. 25 przed aktami Ziem. Wileń. przyznany od W. JP. Wincentego Sawicza Star. Wil. zostawszy aktorami i dziedzicami domu murowanego ze wszelkim zabudowaniem i placem do onego przynależnym w mieście Wileńie pod Nr. 255 taryfowym na ulicy Końskiej idąc do policyi staręysytuowanego; uwiadamiają powszechność, iż jeżeli ktokolwiek ma do W. Sawicza jakie pretansye, takowe bynajmniey do JPP. Geyslerów nie należą, lecz wprost skutkiem assekuracyi nawzaajem w roku t. r. 6. dnia 6 zbra zawartęys regulować się powinny do W. Sawicza, ażeby przeto nikt się nie wiadomością nieskładał przez ninieysze ostrze ga się.

5 Od Wołyńskiego Rządu Gubernskiego czyni się ogłoszenie: iżby zyczący wziąć podrad na utrzymanie na 64 stacyach pocztowych Gubernii Wołyńskiej, 1654 koni, na których stacyach, ile naznaczono koni na każdą, i jak wiele płaci się na rok dzierzawcom poczt summy z ziemskich poborow ponizey się wyszczególnia, a mianowicie na stacyach: Czarniachowskiej 37 koni, 13,431 rubli; Bałowskiej 37 koni, 13,451 rubli; Bobryckiej 37 koni, 13,320 rubli; Mohlańskiej 37 koni, 13,320 rubli; Waskowickiej 37 koni, 13,320 rubli; Zytomirskiej 67 koni, 25,125 rubli; Wilskiej 55 koni 12,375 r. Porszyskiej 33 koni 12,358 rubli 50 kop. Sokółowskiej 27 koni, 9,990 rubli, Studenickiej 25 koni 9,050 rubli, Kodanckiej 35 koni 12,950 rubli; Berdyczewskiej 42 koni 15,204 rubli, Rygodzkiej 30 koni, 9,750 rubli; Koreckiej 30 koni, 11,100 rub., Giedowickiej 24 koni 8,880 rubli; Nowogród-Wołyńskiej 33 koni 12,210 rubli; Niesolonskiej 33 koni 12,210 rubli, Rohaczewskiej 12 koni 4,440 rubli; Ostrogskiej 42 koni, 13,540 rub., Tulczynskiej 35 koni 12,705 rubli, Czuszczawskiej 12 koni 3,900 rubli, Białotyńskiej 15 koni 4,800 rubli; Antopolskiej 31 koni 11,470 rubli; Krywińskiej 31 koni, 10,540 rubli; Zastawskiej 15 koni, 5,475 rubli, Brykalinckiej 12 koni 4,380 rubli, Moszczewickiej 12 koni 4,260 rubli, Połonskiej 12 koni 4,260 rubli; Rowieńskiej 18 koni, 6,480 rubli; Derewieńskiej 12 koni 4,440 rubli, Zurawickiej 12 koni 4,536 rubli; Dotzyskiej 12 koni 4,500 rubli, Moniewickiej 12 koni 4,500 rubli, Włodzimierskiej 17 koni, 6,120 rubli i przydatkowych 10 koni 3,600 r.; Rożejampolskiej 9 koni, 3,240 rubli, i dodatkowych 18 koni, 6,480 rubli; Wiesielickiej 15 koni, 5,250 r. i przydatkowych 12 koni, 4,200 rubli; Niesuchoiskiej 18 koni 6,750 rub., i dodatkowych 9 koni, 3,375 r., Dotyńskiej 18 koni, 6,750 rubli, i przydatkowych 9 koni 3,375 rubli; Łuckiej 24 koni 8,808 rubli, i przydatkowych 12 koni 4,404 rubli; Rożyskiej 15 koni, 5,555 rubli, i przydatkowych 12 koni 4,320 rubli, Torczyńskiej 15 koni, 5,555 rubli, i dodatkowych 12 koni 4,284 rubli, Kowelskiej 24 koni, 9,000 rubli i dodatkowych 6 koni 2,250 rubli; Swidnickiej 15 koni 5,625 rubli i przydatkowych 12 koni 4,500 rubli; Bulkolubitowskiej 15 koni 5,625 r. i dodatkowych 12

koni 4,500 rubli, Rafniński 18 koni 6,750 rubli i dodatkowych 9 koni 3,375 rubli, Turyskiej 12 koni 4,500 rubli, Kniaginiński 18 koni, 6,507 rubli, i dodatkowych 9 koni, 3,375 rubli, Staro-Konstantyjaowskiej 24 koni, 8,280 rubli, Korczowickiej 12 koni, 4,140 rubli, Zapadnyneckiej 14 koni 5,810 rubli, Owruckiej 37 koni 13,320 r., Trojański 37 koni 13,320 rubli, Dubieński 48 koni 18,240 rubli, Warkowickiej 29 koni 11,020 rubli, Wiozockiej w Jarosławiczach 24 koni, 9,000 rubli i dodatkowych 6 koni 2,250 rubli, Młynowskiej 24 koni 9,000 r., i dodatkowych 6 koni 2,250 r., Zagajeckiej 12 koni 4,080 r., Czeplijowieckiej 14 koni 4,760 r., Krzemienieckiej 27 koni 10,595 rubli, Radziwiłłowskiej 15 koni 5,625 rubli, Gradskiej 18 koni 6,750 rubli, Wierbskiej 24 koni 9,120 rubli, Kupielskiej 9 koni 3,530 rubli, a Wołoczynskiej 9 koni 3,320 r., wszystkich 1654 koni 606,231 rubli 50 kop., na trzy lata, to jest: od dnia 15 Julii 1817 roku, do dnia 15 Julii 1820 roku przybywali dla poprzedzającej licytacji na pierwsze dwa terminy, to jest: pierwszy dnia 2go października, drugi dnia 2go Nowembra w miastach powiatowych tutejszej gubernii do Niższych Sądów Ziemskich, a na trzeci ostatniej dnia 1go decembra teraźniejszego 1816 roku do tutejszej Izby Skarbowej ze złożeniem przystawianiu na licytację i dostatecznych ewinków. Dnia 5go septembra 1816 roku.

Sekretarz Skalkowski.

3. Od Litewsko-Grodzińskiego Rządu Gubernialnego, czyni się niniejsze ogłoszenie: iż po śmierci ślacheckiej z Wysockich Bujanowskiej pozostał majątek, Wilanowicze nazwany, bez poddaństwa, w powiecie brzeskim w parafii Sławskiej, który z przyczyny nieprzybywania sukcesorów, oddany został przez Szlachecką Brzeską opiekę dla zachowania od mogącego zdarzyć się zniszczenia, Assessorowi tamtejszego Sądu Ziemskiego, Szanownemu, w posesyją arendowną, za opłatę na rok złotych polskich 400; a jeżeli się znajdą gdziekolwiek krewni lub sukcesorowie, ażeby przybywali dla objęcia takowego majątku do Brzeskiej opieki ślacheckiej, żyjący w granicach Rosyjskich w przeciągu sześć miesięcznego terminu, a zagranicą w przeciągu jednego roku, z dowodami prawnymi. Dnia 22 września 1816 roku.

Expedytor Sedrecki.

Prospekt pisma pod tytułem: *Gazeta wiejska*, która wychodzić będzie w Warszawie raz na tydzień, skoro liczba prenumeratów zastąpi koszt papieru, druku, i sztychu. Celem pisma tego jest oswolenie mieszkańców włości polskich z wiadomościami niezbędnie im potrzebnymi, i obejmować będzie:

1. Wiadomości o obowiązkach względem Ojczyzny, Panującego, Zwierzchności duchownych i świeckich, sąsiadów, rodziców względem dzieci, gospodarzy względem czeladzi, i nawzajem; tudzież przykłady czerpane w tym względzie z dzieł o czystości i innych narodów, a jak dopełnienie tych wszystkich obowiązków, jest oczywistym dowodem istnienia cnót towarzyskich, jak miłość ojczyzny i wierność Panującemu, są istotną narodowością cechą, tak wydawca tego pisma całej dołoży usiłności, w przedstawianiu tych najsłodszych przemyśleń, w sposobie do serc wszystkich najeżyściej trafiającym. Wszakże to w nich zostawili nam naddziady nasze najeżyściej spuściznę; bez nich nieodzyskalibyśmy byli utraconego ojczyzny imienia, które nam Błogosławiony ALEXANDER w nagrodę nieograniczonej ojczyznowej miłości z wspaniałością na sprawiedliwości ugrunтовaną przywrócił — Mówić więc będzie wydawca w każdym numerze tej gazety o tych wielkich i nigdy niewyczerpanych przedmiotach, aby w krew i soki każdego na ziemi polskiej zrodzonego, przelotczyły się, aby je dzieci z piersi matek ssali, aby je wnuki podając wnukom, w nich byt polski uwieńczyli narodowości, abyśmy pomimo nienawistnych plemionowi polskiemu wrogów, całemu mogli dowieść światu, iż skoro Anioł opiekuńczy w Osobie ALEXANDRA I. dzielną nam podał prawicę, skoro nas połączył swojej nieprzelamanej osłonił puklerzem, my z potężnym Słowian złączeni narodem, w krótkim przeciągu czasu stanemy na tym szczybie dobrego bytu, na którym inne narody z położenia swego szczęśliwsze i na tyle kłesk niewystawione, dotąd stanęły.

2. Wiadomości o zachowaniu zdrowia ludzi, bydła i drobiu wszelkiego rodzaju, o sposobach ratowania go

w różnych przypadkach, o hodowaniu bydła i drobiu, tudzież o pielęgnowaniu pszczoł, znaczną gospodarzowi przynoszącą korzyść.

3. Wiadomości o gospodarstwie domowym, o rolnictwie, leśnictwie, sadownictwie, ogrodnictwie; o narzędziach rolniczych, ich użyciu najtrafniejszym, tudzież o budownictwie wiejskim.

4. Wiadomości o rozmaitych rękodzielnach i wynalazkach krajów obcych, z zastosowaniem onychże do krajów Polskich.

5. Wiadomości o środkach pomnażania i doskonalenia przemysłu narodowego we wszystkich gałęziach.

6. Wiadomości o handlu krajowym i sąsiedzkim tak zbożem jak i innemi krajowemi ziemioplodami i rękodzielni. — Te wszystkie wiadomości czerpane będą z różnych pism w krajach obcych w tym względzie wychodzących, z materiałów usiłowanem Towarzystwa Królewskiego Rolniczego w Warszawie zgromadzonych, tudzież z doświadczeń kraju naszego Agronomów, którzy je wydawcy udzielać będą.

7. Nadto umieszczane będą w tej gazecie rozporządzenia Rządowe w względzie Administracyjnym i Policyjnym wychodzące, które szczególnie włościan dotyczą się.

Wszystkie powyższe wyszczególnione wiadomości udzielane będą w stylu prostym i jasnym, i do zrozumienia każdego jak najłatwiejszym, a stosownie do potrzeby dołączane będą rysunki udoskonalonych narzędzi rolniczych, budowli wiejskich i różnych warsztatów dla rękodzielni krajowych: a jeżeli poczet prenumerujących odpowie nadziei wydawcy tej gazety, jeżeli przełożeni wszystkich gmin Królestwa, przejęci widoczną korzyścią z upoważnienia tej gazety na cały kraj z czasem spłynąć mającą, wzięwszy się za ręce, dadzą sobie święte i niezłomne Obywatelstwa słowo; iż dopóty stopniowo działać nieprzestaną, dopóty w usiłowaniach swoich nie spoczną, dopóki upoważnienie tej gazety do tego nie doprowadzą stopnia, aby ją każda gmina, a później każda włość posiadała; aby ją szanowni po parafiach kapłani, i żani posiadacze ziemi dobremu odczytywali ludowi, aby go stopniowo z powinności jego i z wiadomościami w tej gazecie objętymi szczerze i w sposobie najeżyściej do serc ludu trafiającym oswiali, a gdy lud, przez ich dobroczynne wpływy, szczególnie pod kierunkiem duchownych pasterzy, tych tłumaczy prawdy niebieskiej, tych w ducha ewangelicznego odnowieli i przyiaciół rodu ludzkiego, czuć zaczęli przeznaczenie swoje, czuć potrzebę obeznania się z tem wszystkiem co plemię ludzkie ucznia; wtenczas zamiary tej gazety w skutkach swoich iawnie się okażą, wtenczas będzie miał Rząd otwarte pole działania skutecznego, i rozwiniecia tych zasad, które wkrzesiciel Polski w nadanej nam Konstytucyi, jako kamień węgielny szczęścia naszego położył, w ówczas bogobojność, miłość Ojczyzny, wierność Panującemu, dobre obyczaje, praca, przemysł, kunszt i nauki będą ogólną cechą narodu, a dobre mienie wszystkich kraju mieszkańców, stanie się zaszczytem i udziałem Polaka.

Roczna prenumerata na gazetę wiejską od krajowych prenumeratorów przyjmie się w kwocie złotych polskich 18 srebrem w Warszawie w mieszkaniu wydawcy przy ulicy Trembackiej pod Nrem 640, na prowincyi zaś we wszystkich urzędach pocztowych za tę samą cenę. — w Warszawie dnia 24 czerwca 1816 roku.

Franciszek Gross

Wydawca Gazety Wiejskiej.

3. Stosownie do Dekretu Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego w Dobrach Rogowie na dniu 4 marca roku idącego ferowanego — Schemy mi powierzone chcąc Nayakuratniej odschedować i to wszystko dopełnić, co tylko tymże Dekretem powierzono, od daty zapadłego Dekretu do dnia 15 zbra w tychże dobrach Rogowie JW. Marcina Straszewicza nadywałem się. Wiakowym przeciągu, gdy jedni z kredytorów bez Dekretów, a drudzy i zupełnie niezgłaszali się, z racji tej czynności mojej załatwić nie mogłem — Dopiero tym moim ogłoszeniem zawiadamiam, iż oddnia 1go 8bra do 10 9bra w tychże dobrach będą się znajdować — wiakowym czasie mający w tym wydziale lokacyi i chcący mieć schedę oddzielną z Dekretami Exdywizorskiemi i dla dania wszelkiej pomocy ku odschedowaniu, do dóbr Rogowa, lub swych sched raczą przybywać. Gdyż po upłynionym powyższym terminie już tą czynnością zajmować się nie będę. Piotr Rabcewicz Komor. Pttu Wileńskiego i Exdywizor.

3. Podaje się do publicznej wiadomości, że dom pod Nr. 111 sytuowany na przeciwko Kardynalii na zaułku Sto Michalskim leżący do aktorstwa W. JP. Piaseckiej i jej syna Kazimierza należący, jest do przedania; chcący go nabyć uda się do aktorki w tymże domu mieszkającej. Pisano roku 1810 dnia 30 zbra.